

Додаток 5

до рішення сесії
від 15.06.2015 року
№ 36-1 /VI

Положення про плату за землю

I. Визначення понять.

1.1. Плата на землю - це місцевий податок, що сплачується власниками земельних ділянок, земельних часток (паїв), землекористувачами.

1.2. Об'єкти оподаткування земельним податком є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності

2. Платники податку

2.1. Платниками податку є:

- власниками земельних ділянок, земельних часток (паїв),
- землекористувачі.

3. Об'єкт оподаткування є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування

4.1. Basis оподаткування є

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено. загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

5. Пільги із сплати податку

5.1. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб:

5.1.1 Від сплати податку звільняються :

- а) інваліди першої і другої групи;
- б) фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- в) пенсіонери (за віком);
- г) ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- д) фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

5.1.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 5.1.1. цієї статті, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- а) для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
- б) для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) – не більше як 0,25 г;
- в) для індивідуального дачного будівництва – не більше як 0,10 гектари;
- г) для будівництва індивідуальних гаражів – не більше як 0,01 гектарів;
- д) для ведення садівництва – не більше як 0,12 гектара.

5.1.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

5.2. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб.

5.2.1. Від сплати податку звільняються:

а) органи державної влади та органи місцевого самоврядування, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

б) дошкільні та загальноосвітні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих податків;

в) санаторно – курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

5.3. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

5.3.1. Не сплачується податок за:

а) землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування – землі під проїздною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками;

б) земельні ділянки кладовищ;

в) земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організації України, статуту (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

5.4 Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у

якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок оплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

5.4.1. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

6. Ставка податку

6.1. Ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено.

6.1.1. Встановити ставку земельного податку за земельні ділянки, які перебувають у власності фізичних та юридичних осіб і постійному користуванні суб'єктів господарювання державної та комунальної власності, нормативну грошову оцінку яких проведено,

-для будівництва і обслуговування житлового будинку – **0,17 %** від їх нормативної грошової оцінки

-для сільськогосподарських угідь (в межах населеного пункту) – **1,55 %** від їх нормативної грошової оцінки

6.1.2. Встановити ставку земельного податку на земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження):

для земель енергетики – **3 %** від їх нормативної грошової оцінки

-для земель комерційного призначення – **3 %** від їх нормативної грошової оцінки.

6.2. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено

6.2.1. Встановити ставку податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів і нормативну грошову оцінку яких не проведено, в розмірі **0,1 відсотків** від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області

7. Податковий період

7.1. Базовий податковий (звітний) періодом для плати за землю є календарний рік.

7.2. Базовий податковий (звітний) період починається з 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, в також у зв'язку із набуттям права власності та/ або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців)

8. Порядок обчислення плати за землю.

8.1 Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

8.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік.

8.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

8.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

8.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає

податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

8.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

9. Строк сплати за землю

9.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

9.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

9.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

9.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

9.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

9.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

9.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

10. Орендна плата.

10.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Орендна плата

Органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, до 1 лютого подають контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформують відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

10.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

10.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

10.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

10.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

- не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;
- не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

10.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

Секретар

С.І.Письменна

Додаток